

Sanguinaria canadensis

(Krwowiec kanadyjski, Sanguinaria kanadyjska)

rodzina Papaveraceae (Makowate)

Sanguinaria pochodzi z Ameryki Północnej (wschodniej części), jest tam wiosenną rośliną runa leśnego. Nazywana jest „krwawym korzeniem”, gdyż skaleczona wydziela sok o ciemnopomarańczowej barwie. Z tego także powodu polska nazwa tej rośliny to krwica lub krwowiec.

Jest to kłączowa, drobna bylina, która osiąga ok. 25 cm wysokości i rozrasta się grubymi kłączami podziemnymi. Kłącza ma długie, pełzające, mięsiste, na przekroju pomarańczowe lub pomarańczowo-czerwone, pokryte cienkimi korzeniami - roślina płytko się korzeni. Z kłącza wyrastają okazałe ciemnozielone od spodu, srebrzyste od góry liście (w liczbie 1-2). Mają długie ogonki liściowe do 20 cm, a blaszki są sercowate lub nerkowate, klapowane z czerwonawą nerwacją. Sanguinaria kwitnie na przedwiośniu - kwiecień (początek maja) i kwitnienie trwa dość długo jak na roślinę wczesnowiosenną. Kwiaty są umieszczone na długich ogonkach, są śnieżnobiałe, duże (do 7,5 cm), wielopłatkowe (8-16 płatków), z żółtym środkiem (pręciki i słupki). Kwiaty mają czasem różowy nalot. Owocem jest torebka.

W ogrodzie najlepiej sadzić krwiewca w cienistych, kwaśnych i wilgotnych częściach ogrodu - uprawa w cieniu wyższych drzew lub krzewów. Stanowisko raczej wilgotne, zasobne, gleby żyzne, kwaśne (obojętne), lekkie, piaszczyste, piaszczysto-gliniaste. Na zbyt przesycających stanowiskach roślinom wcześniej zasychają liście, dlatego powinno być ono stale wilgotne. Dobrze znosi zimy w naszym klimacie, jest mrozoodporna.

Prawdopodobnie sanguinaria od wieków była używana przez Indian jako roślina lecznicza. Do celów leczniczych używa się głównie kłącza, czasem ziela. W medycynie ludowej ma zastosowanie jako środek żółciopędny, rozkurczowy, uspokajający, przeciwbólowy, nasenny, nasercowy i przy niezżytach oraz infekcjach układu pokarmowego. W homeopatii stosowana jest w leczeniu migreny i alergicznej astmy. Obecnie produkuje się z sanguinarii preparaty, które mają zastosowanie w laryngologii, stomatologii, onkologii, dermatologii oraz do leczenia chorób wirusowych. Jako roślina ozdobna ma zastosowanie na rabatach i w ogrodach skalnych. Rozmnażamy ją przez podział kłączy latem oraz przez wysiew nasion.